

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์การจำแนกผู้กู้สินเชื่อกเกษตร :
กรณีศึกษา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นายรังสรรค์ นิมพ์สารี

วิทยานิพนธ์

เศรษฐศาสตร์มหภาค มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารี วิบูลย์พงศ์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วสันต์ ศิริพล

กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์หลักในการศึกษานี้ เพื่อหาลักษณะของผู้กู้ซึ่งสามารถใช้งบที่และจำแนกได้
ว่าผู้กู้จะประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จในการทำฟาร์ม และเพื่อนำผลที่ได้จาก
การศึกษานี้ไปกำหนดเป็นกฎเกณฑ์มาตรฐานสำหรับธนาคารพาณิชย์เพื่อใช้ในการคัดเลือกผู้ขอ
กู้สินเชื่อกเกษตรรายใหม่

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์นี้ ได้จากธนาคารไทยพาณิชย์
จำกัด สาขาจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเกษตรกรทุกรายเป็นผู้กู้สินเชื่อกเกษตรของธนาคาร
ผู้กู้เหล่านี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้กู้ที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จ
กลุ่มละ 85 ราย

ลักษณะของผู้ที่นำมาศึกษาเป็นตัวแปรประกอบด้วยตัวแปรที่เป็นอัตราส่วนทางการเงิน 5 ตัวแปร และตัวแปรที่ไม่เป็นอัตราส่วนทางการเงิน 10 ตัวแปร โดยใช้เทคนิค Discriminant Analysis เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ในการศึกษารั้งนี้ ผลของการศึกษาพบว่าลักษณะของผู้ที่มีนัยสำคัญและถูกนำเข้าไปวิเคราะห์ในแบบจำลอง มี 7 ลักษณะ ประกอบด้วยตัวแปรที่เป็นอัตราส่วนทางการเงิน 5 ตัวแปร และตัวแปรที่ไม่เป็นอัตราส่วนทางการเงินอีก 2 ตัวแปร ด้วยกันคือ ตัวแปรที่เป็นอัตราส่วนทางการเงิน 5 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนสินทรัพย์สุทธิต่อสินทรัพย์ทั้งหมด อัตราส่วนสินทรัพย์สุทธิต่อหนี้สินทั้งหมด อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนรายได้สุทธิจากฟาร์มต่อหนี้สินทั้งหมด และอัตราส่วนรายได้สุทธิจากฟาร์มต่อสินทรัพย์ทั้งหมด สำหรับตัวแปรที่ไม่เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่มีนัยสำคัญได้แก่ สัดส่วนของเงินที่ผู้ถูกนำไปใช้จ่ายในการบริโภค และระดับการศึกษาของผู้ถูก การแบ่งกลุ่มของผู้ถูกจากการศึกษานี้มีความถูกต้องร้อยละ 94.12 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรทั้งสองที่ไม่ใช่อัตราส่วนทางการเงิน สามารถนำไปใช้เป็นนโยบายได้โดยดำเนินการได้ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน สำหรับตัวแปรที่เป็นอัตราส่วนทางการเงิน 5 ตัวแปรนั้น แม้ว่าจะไม่สามารถจะดำเนินการโดยผู้วางแผนนโยบายได้ แต่ก็สามารถใช้เพื่อลดความเสี่ยงของธนาคารในการให้กู้ยืมแก่ผู้ถูก

Thesis Title Discriminant Analysis of Agricultural Loan Borrowers:
A Case Study of Chomthong District, Chiang Mai Province

Author Mr. Rungsum Pimpsaree

Thesis Master of Economics, Chiang Mai University

Examining Committee

Dr. Songsak Sriboonchitta Chairman

Assistant Professor Dr. Aree Wiboonpongse Member

Assistant Professor Vasant Siripool Member

Abstract

The main objectives of this study are to determine characteristics of borrowers which can be used to indicate and discriminate that they will be successful or unsuccessful in their farming, and to establish a standard regulation for commercial banks in choosing new agricultural loan borrowers by using the result of this study.

The data set consisting of farm observations used for this analysis was obtained from The Siam Commercial Bank, Ltd., Chomthong branch, Chiang Mai province. These farm observations were the loan borrowers of the bank. These borrowers were classified into two

groups, i.e., the successful and unsuccessful groups. Each group has 85 observations.

The characteristics brought into the consideration consisting of five financial ratios and ten non-financial variables. The multiple discriminant analysis was employed in this study. Results showed that seven characteristics were significant and included in the final discriminant function. Five characteristics were from financial variables and the other two from the non-financial variables. Those five financial variables are net worth to total assets ratio, net worth to total liabilities ratio, current ratio, net income from farm to total liabilities ratio, and net income from farm to total assets ratio. The two significant non-financial variables include proportion of loans spent for household borrowers, and educational level of borrowers. 94.12 percent of the total observations was classified correctly.

The two non-financial variables can be used as policy variables implemented by the government and private sector. Although these five financial variables can not be exercised by policy makers, they can be used to reduce bank risk in providing loan to borrowers.